

LUURAISTEN VERÄJÄ

Mikko Nieminen, sihteeri

Veräjällä jatketaan

Miellyttävänä asiana voin todeta, että Uuraisten Portin tarina jatkuu. Se jatkuu nyt Jokihaaran talouksiin jaettavana kylätoimikunnan tiedotelehtenä arviolta neljä kertaa vuodessa.

Joulun alla myynnissä ollut lehtemme ensimmäinen numero sai myönteisen vastaanoton. Lehteä myytiin painoksesta noin puolet, joten mainostulojen kanssa yhteenlaskien kylätoimikunta pääsi taloudellisesti plusmiinus nolla tulokseen, mikä oli paremmin kuin odotettiin.

Lehden ilmestymisen noteerasivat Jyväskylän Ympäristölehdessä Mauno Ihanti pääkirjoituksessaan ja yhden palstan uutinen siitä syntyi myös. Maakunnan ykköslehden (Keskisuomalainen) pakinoitsija Heikki Marttila oli myös tutustunut lehtemme ja kommentoi sen olevan parempaa harrastaja tasoa. Ja viime viikolla ilmestynyt Kylät toimivat lehdessä Tapio Mattlar oli ottanut lehtemme kylälehti-arvosteluun. Joten kiitos vaan kaikille lehden ensimmäisen numeron kanssa askaroineille.

Kyläkokous 14.1.1990 päätti, että lehteä tehdään jatkossakin ja samalla päätimme anoa kunnalta veloituksetta käyttöömme kopiokonetta, joilla lehti monistettaisiin. Kunnanhallitus hyväksyi anomuksemme ehdolla, että annamme kunnalle kymmenen kappaletta jokaista ilmestynyttä lehteä.

Tuosta kunnan avustuksesta johtuen lehdehtalon talouspuoli on nyt paremmin järjestyksessä.

Lehden tarkoituksena on tiedottaa kyläläisille yhteisistä asioista, ilmoittaa erilaisista kylän tapahtumista, asioista joihin kylätoimikunta, luottamushenkilöt tai vaikkapa joku kyläläisistä tarvitsee asukkaiden vastausta tai mielipidettä. Jatkossa julkaisemme kylätoimikunnan kokousten pöytäkirjat, erilaisten kilpailujen tuloksia, kyläläisten runoja, kronikoita ja annetaampa mielipiteillekin (ei kuitenkaan poliittisille) tilaa.

Hyvää kevättä kaikille.

Tulkaahan joukolla hiihtokisoihin ja käsityökurssille Taavetinmäkeen.

UURAISTEN VERÄJÄ

Jokihaaran lehti nro 2

Julkaisija: Jokihaaran kylätoimikunta

Toimituskunta:

Mikko Nieminen (vastaava)

Raija Lähteelä

Pertti Lähteelä

Arja Mäkinen

Harri Tapper

Paavo Bärlund

Kansi ja runot: Raija Hartikainen

Valokuvat: Harri Tapper

Ladonta ja taitto:

PainovalmiS Oy / Markku Pylkkö

Kopiointi:

Uuraisten kunta/Jokihaaran kylätoimikunta

Jakelu:

Kaikkiin Jokihaaran talouksiin

Raija Lähteelä, puheenjohtaja

Puheenjohtajan kynästä

Aurinkoista kevättä lukijoille toivotellen kerrataan vähän Jokihaaran kylätoimikunnan toimia ja tulevaisuuden toiveita. Toiminta-avustusta on haettu kunnan varoista, sekä urheilukentän tasoitusta varten on jätetty anomus. Lehti saadaan kopioida kunnantoimistossa, ilman eri kustannuksia, siitä johtuen saatte lehden nyt ilmaisjakeluna.

Muistuttaisin vielä, että parhaillaan on menossa valokuvauskilpa joulukortteja varten ja aineiston keräys Uuraisten historiikkiin, kylätoimikunnan jäsenille voi toimittaa aineiston niin toimitamme sen eteenpäin. Työn alla on linja-autopysäkkien katokset, sekä uudet helpotuslaitokset simunan rantaan. Suurin hanke, yhteinen kerhotila kyläläisille, on saanut periaate päätöksen kunhan löytyy rivitalon rakentajia niin ensimmäisestä rivitalosta on kunta luvannut käyttöömmme noin 3-huoneen ja keittiön, vastaavan huoneiston. Tuolle tilalle voimme jo hahmotella toimintasuunnitelmaa, koska se tulee esille eri yhteyksissä.

Lähiaikoina tulee aloitelaatikko Salmelan ilmoitustaulun yhteyteen, sinne voi toimittaa kaiken aineiston, mikä jollain tavalla koskee kylätoimikuntaa tai näitä yhteisiä asioita, joko nimellä tai ilman, kaikki huomioidaan.

Nyt on seuraavana vuorossa hiihtokilpailut 18.3. klo 13.00 TAAVETINMÄESSÄ. Toivotaan, että lunta riittää, vaikka meidän kylän sääprofeetta vähän lupaaileekin lämpimämpiä ilmoja, mutta katsotaan nyt, lunta pitäisi saada lisää. Taavetinmäen rinteissä ovat ladun pohjat vielä ihan sulana.

Perinne käsityökurssi pidetään samassa paikassa 20-22.3.iltaisin, teemme jotain kivaa tuohesta ja päreistä, **TERVETULOA** sankoin joukoin mukaan, olihan meitä kirkolla tietokonekursseillakin peräti 12 henkeä Jokihaarasta, nyt ei ole matkaan pitkä. Toukokuussa putsamme taas porukalla tien varret Jokihaaran alueelta niinkuin on tehty kautta aikojen, mutta siitä ilmoitellaan myöhemmin. Rantailta järjestetään Uuraisten viikon merkeissä heinäkuussa, esiintyjäksi pyydetään muiden lisäksi Esa Niemitaloa. Saamme ehkä vieraiksemme Vuorenkylän kylätoimikuntaa Hartolasta, olimme heidän vierainaan laskiaisena.

Urheilukilpailut ovat kesän suunnitelmissa ja syyspatikkaretki ruska-aikaan tehdään, lähtöpaikka vielä avoin. Pilkkikilpailujen järjestäminen ei saanut vielä tarpeeksi myönteistä kannatusta, mutta mielestäni asiaa kannattaisi kuitenkin kehittää, koska onkimalla putsattais järven roskakala kantaa pois, eikä suinkaan vahingoitettaisi kalakantaa, niinkuin monella tuntuu olevan pelko. Valaistun hiihtoladun saaminen myös tänne Jokihaaraan edellyttäisi suunnitelman tekoa kunnan päättäjille.

Ensi kesästä on odotettavissa vilkas rakennus kesä täällä Jokihaarassa, toivotamme uudet asukkaat tervetulleiksi ja toivomme uusia pirteitä jäseniä kylätoimikuntaan. Viime aikoina on lehdet kirjoitelleet näistä kyläpostien tulevaisuudesta, meistä jokainen voi tehdä oman osansa postin lopetusuhkan edessä, käyttämällä kylän omaa postia niin kauan kun meillä sellainen palvelupiste kylällä vielä on. Huom. myöskin postilla on tili josta voi maksaa ilman kustannuksia.

Yhteistoiminta terveisin R. L.

Harri Tapper

Vielä muistelen koulua

Olin Jokihaarassa kaksi kertaa. Vuosista 1954 ja 1957 lähtien. Ensimmäisellä kerralla asuin mökis-
sä tien lähellä. Sitä mökkiä sanottiin Ala-koulun
opettajan taloksi. Nätti se oli ja siinä oli keittiö,
mikä oli kylmä ja kamari, mikä oli kuuma.

Kerran nukuin pommiin ja oppilaat keräytyivät
yhdeksältä herättämään minua töihin. He moi-
kuuttivat koulun kelloa isosti riemuissaan.

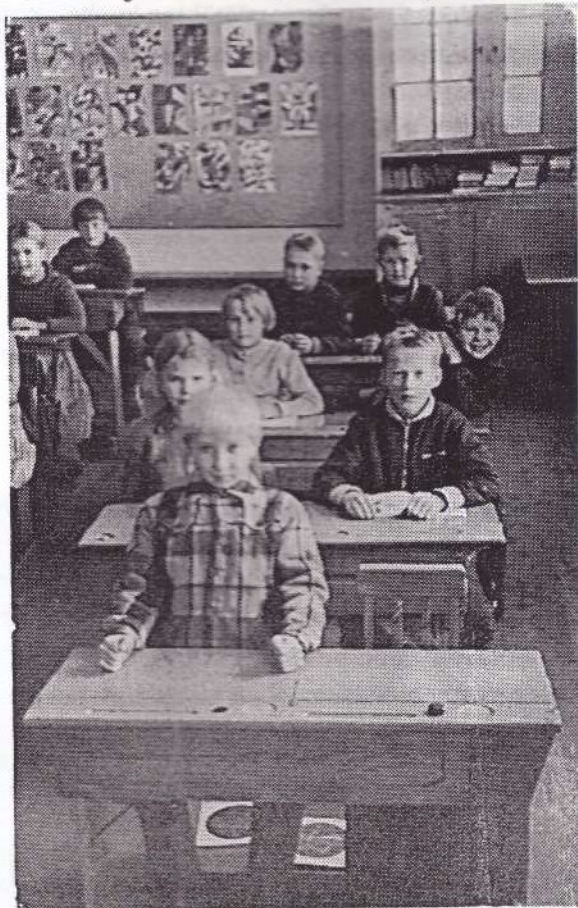
Yläkoulua kuitenkin opetin. Laina Hakonen oli
johtaja ja huolehti nuoremmista. Kun menin en-
simmäisen kerran tapaamaan opettaja-toveriani,
niin Veikko Hakonen otti minut koulun verannal-
le shakkipeliin ja se kesti kuusi tuntia. Aina minä
Veikolle hävisin, mutta pystyin kuitenkin puolus-
tautumaan kuusi tuntia. Veikko puhui viitasaa-
relaista murretta ja hänellä oli sen seudun luistava
v-äänne. Läksimme kerran Veikon moottoripyö-
rällä hakemaan johtokunnan puheenjohtajan nimeä
ja ajoimme moottoripyörällä. Oli satanut lunta
jään päälle. Palatessamme pyörä kaatui Konttilan-
mäessä ja minä putosin takaa salkun päälle. Seu-
rasin, miten pyörä yritti hakata Veikkoa tien
kumpaankin penkkaan, mutta ei onnistunut. Minä
laskin suoraselkäisenä salkulla koko mäen.

Saapuessani Jokihaaraan toisen kerran, pääsin
yläkoulun opettajan asuntoon. Se oli valoisa ja
hyvin suunniteltu. Vain yksi moite on: Ennenkuin
pääsi luokkaan, oli kulettava viidestä ovesta.

Puutarhassa oli niin paljon juolavehnää, että pel-
lossa oli juuria enemmän kuin maata. Ryhdyin
muurarin seulalla erottamaan juuria. Se oli kova
työmaa. Juuria kasautui röykkiö ja peltoon tuli
kuoppa. Kuoppa kasvoi kuitenkin porkkanaa hyvin
ja hernettä vielä paremmin.

Ulkorakennuksen takana pidin kompostia. Hoidin
sen sulan aikana hyvin, mutta lumituiskussa polku
kohosi eikä likasangon kulettaja tiennyt, mihin
kumota astiansa ja niin talvella kompostiin kasvoi
suunnilleen kaksikymmentä metriä pitkä varsi.
Pihamaa oli avara ja viihtyisä, mutta siinä oli niin

mahdottomasti muurahaisia, että ei lainkaan voi-
nut heittäytyä nurmelle pitkäkseen. Muurahaisis-
ta oli tarina: Koulun nurkissa oli luikerrellut käär-
meitä ja sen vuoksi ensimmäinen opettaja oli pyy-
tänyt oppilaita, että tuokaapa kotoa tulitikkulaati-
kossa tai tupakkiaskissa muurahaisia, että saadaan
käärmeet mäkeen. Oppilaat tottelivat ja käärmeet
katosivat, mutta muurahaisista tuli tilalle tavaton
vitsaus. Mutta eiväthän muurahaiset pesäpalloa
estä. Siihen peliin pihamaa oli hyvin soveltuva.
Kannon luona ykkönen, asunnon vesikourulla kak-
konen ja kolmonen oli kaivon luona. Takalaiton-
ta ei tunnettu lainkaan. Talvella oli toinen harras-
tus. Silloin oppilaat hangella mielellään leikkivät
Valokuvausta. Ensin he villisti pyörivät toisiinsa
takertuneina, mutta kohta vauhti oli sinkoavinaan
heidät erilleen ja siihen asentoon piti jäädä, mihin
tipahti. Se on eritysen viisasta: Pysäyttää elämä
hetkiseksi ja tutkiskella, miltä se näyttää.

Uurainen on hiihtopitäjä. Sen vuoksi minun ei tarvitse muuta kuin opettaa oppilaat tyylin nikseihin. Innostus ja sisukkuus heillä oli entuudestaan. "Koulujen välisetkin" käytiin. Kyynämöisillä oli kerran niin kova pakkanen, että ajanottajat varasivat kaksi kelloa sitä varten, että jos toinen jähmettyisi, niin toisesta näkisi. Minulle tuli huoli siitä, kun en saanut hiihdon jälkeen oppilaitani mehulle. Huurteissaan ja vähissä kampeissa heidän piti pihalla pomppia ja mekkaloida. He tahtoivat välttämättä seurata, miten Haaran Pentti pyyhältää maaliin ja miten koko joukkueelle käy. Menestys siitä tuli. Mutta luokassa oppilaat kävivät pieniksi ja vähäisiksi, kun palkintojen noutaminen ujostutti hirvittävästi.

Siihen aikoihin viriteltiin Hymy-poika ja Hymy-tyttö ajatusta. Minä en mielestäni oikein hyväksynyt näkemystä, sillä ei elämä pelkästään ole hymyssäsuin loistamista. Kehitimme oppilaiden kanssa laajan Yhdistetyn käytöskilpailun. Siinä oli lajeina urheilu, käyttäytyminen ja kulttuuri. Urheilun kaikki alueet tarkastettiin. Tahdikkaasti myös tuli osata käyttäytyä. Oppilaat olivat etevä jakamaan pisteitä, mutta minä lisäsin joskus menestystä semmoisestakin kuin ujoudesta, jotta kaikille jotakin tulisi. Henkisen lajin taitajia oli useita, hyviä lausujia, laulajia ja näyttelijöitä. Luokan eteen viritettiin lakana ja sen takaa ilmes-tyi kuninkaita, prinsessoja ja ylväitä sotapoikia.

Palkintorahat hankittiin myyneillä. Oppilaat jäljensivät kuvia lukukirjasta tai kuvaraamatusta ja värssyt tekstattiin piirrosten alle. Hännisen Jussilta saatiin lasinpalasia huoneentaulujen suojaksi. Valmistimme kerran runokirjankin. Se oli nimeltään Susia. Kenellä lie tallessa vielä. (Minulla on yksi jemmassa, mutta jemma on kadoksissa). Erinomaisen lahjakkaita ja rakastettavia olivat Jokihaaran koulun oppilaat.

Kerhokeskus oli suosittanut opintokerhoa varten valittavaksi ammatinvalintaa esittelevän teoksen. Kun otimme sen, saimme niin vaikeatajuisen oppikirjan, että se oli tukahduttaa koko toiminnan. (Ikävyydessään sen veroinen on vain Peruskoulun Opetussuunnitelmakomitean Mietintö Ykkönen). Opiskelijat pyysivät minua heittämään kirjan nurkkaan. Niin teinkin. Kun opiskelijat itse rupe-sivat valmistamaan ohjelmaa, niin pian oltiin ilta-makunnossa, ja harvoissa juhlissa on hanuri niin ihanasti narissut kuin narisi Jokihaaran opintoker-hon iltamissa.

* * * * *

Kun opettaja joutuu jättämään koulunsa, hän ikä-vöi sitä ja työtovereitaan. Ylivoimaisesti hellem-min ja pitempään hän kuitenkin ikävöi oppilai-taan. Liikuttuneena minäkin muistelen, miten Jo-kihaaran lapset pyörivät ja viskelivät toisiaan Valokuvaan.

Oppilaita jonossa tuiskuisella säällä.

Jokihaaran Seudun Erä 25 v.

Tammikuun 18. päivänä tuli kuluneeksi 25 vuotta metsästysseuran perustamisesta Jokihaaraan. Mistään virallisista dokumenteista ei käy selville ne syyt, miksi seuran perustaminen kylälle katsottiin tarpeelliseksi. Ehkä vain "villit" metsästysolosuhteet olivat käyneet epämukaviksi ja riista kadonnut seudulta niin vähäiseksi, että oli jo korkea aika ryhtyä tekemään asian hyväksi yhdessä tuumin jotakin.

En tiedä, kauanko asioita oli etukäteen rätnäilty erilaisissa tupailloissa, mutta kovin valmiiksi puiduilta perustamiskokouksen pöytäkirjan perusteella ne vaikuttavat. Säännöt oli jo etukäteen valmisteltu ja jäsenmaksun suuruus oli 5 mk. Ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat Esko O. Lahtinen, Niilo Jokinen, Aarne Lähtinen, Uuno Salonen ja Jussi Hänninen. Puheenjohtajaksi johtokunta valitsi kokouksessaan Esko O. Lahtisen. Perustamiskokouksessa olivat läsnä riistapäällikkö H.P. Salosen lisäksi 20 metsästyksestä kiinnostunutta miestä.

Ensimmäisenä toimintavuotenaan johhtokunnan pääasiallisena tehtävänä olivat luonnollisesti metsästysalueiden vuokrasopimusten tekeminen ja jäsenasiat. Maanvuokran suuruus oli ilmeisesti vaikea asia, mutta päädyttiin siihen, että vuokra olisi 3 penniä hehtaarilta.

Jo huhtikuun puoleen väliin mennessä oli tehty kolmisenkymmentä vuokrasopimusta yhteispinta-alaltaan 1300 ha.

Laadittiin ristanhoitosuunnitelma, joka sisällään piti rauhoitusalueita, riistapeltojen perustamisia, telkänpönttöjen rakentamista ja kunnostamista. Myös ampumakilpailutoiminta otettiin mukaan ja keskusteltiin savikiekkolingon hankinnasta. Määriteltiin myös saaliskiintiöt ja metsästysajat, jotka poikkesivat ilmeisesti jonkin verran yleisistä metsästysajoista, ainakin nykyisistä.

Olen tarkoituksella kuvaillut ensimmäisen toimintavuoden tapahtumia turhankin tarkkaan, koska pöytäkirjojen perusteella tämä ensimmäinen vuosi on luonut ikäänkuin toimintakaavan, seuraavina

vuosina on pienin poikkeuksin noudatettu. Samat pulmat ja hankaluudet ovat tämänkin päivän pulmia. Johtokunta ei ollut lainkaan tyytyväinen jäsenten saalisilmoitusaktiivisuuteen eikä aina nk. hyvien metsästystapojen noudattamiseenkaan.

Ensimmäinen riistajuhla pidettiin Hankalan laval-la 13. elokuuta 1966. Johtokunta oli tehnyt perusteellista suunnittelutyötä ja kutsu juhliin tapahtui oikein kutsukorteilla. Tarjoilu silloin oli hieman nykyistä vaatimattomampi, mutta kahvia ja keskiolutta kuitenkin tarjoiltiin.

Samaisessa elokuussa seuran kesäkokous päätäväisesti torjui nurkanvaltausyrityksen seurojen yhdistämiseksi, kun se hylkäsi Uuraisten Erämiesten esityksen seurojen yhdistämisestä. Uusia jäseniä ja vuokramaita saatiin taas lisää. Varojen hankkimiseksi järjestettiin tanssit Hankalan laval-la.

1967 seura ryhtyi kouluttamaan jäseniään riistanhoitokursseilla ja ensimmäiset kurssilaiset olivat Veli Tiuhonen, Niilo Jokinen, Ilpo Salo ja Arvi Siikkonen. Myös metsästysmajan rakentaminen oli tuolloin ensimmäisen kerran kuvassa mukana. Kovin kauan sopivan tontin etsiminen kesti, mutta nyt yli kaksi vuosikymmentä myöhemmin tuo majo kuitenkin on tosiasia, vaikkakaan se ei ole seuran oma vaan eräänlaisen rekisteröimättömän yhtymän. Tansseista oli ilmeisesti kertynyt rahaa kohtalaisen hyvin, koska seura maksoi 24 kokousosanottajan kahvit.

Seuraavien vuosien toiminta ainakin pöytäkirjojen mukaan oli kokolailla edellisvuosien kaltaista eikä mitään erikoista voi niistä kertoa. Vuoden 1970 tammikuussa johtokunta totesi, että seuralla oli riittävästi metsästysmaita jopa hirvenmetsästyksen ja 1972 yhteisalaltaan 6200 hehtaaria, mistä 600 hehtaaria rauhoitusalueena.

Seuraavilta vuosilta aina vuoteen 1973 saakka on hyvin vähän erityistä kerrottavaa, mutta tuolloin jätettiin ensimmäisen kerran rauhoitusalueet kokonaan pois, koska niistä ei päästy oikein yksimielisyyteen.

Vuodesta 1975 voitaneen mainita mm., että seuran joukkue voitti tuolloin Riistahoitoyhdistyksen haulikkomestaruuden ja henkilökohtaisessa kilpailussa tulivat ensimmäinen, neljäs ja viides sija. Pöytäkirja mainitsee, että kanaintukanta oli heikko, mutta hirvikanta aikaisempaan verrattuna huomattavan runsas.

1976 seuran haulikkoampujat saivat pronssia niin joukkue- kuin henkilökohtaisissa sarjoissa piirimestaruuskisoissa Saarijärvellä.

1981 teetettiin seuran hihamerkki, jota kustannettiin arpajaisten tuotolla ja sitä myytiin sitten kymmenen markan hinnalla maksaville jäsenille. Maanomistajat saivat merkin ilmaiseksi.

Toimintakertomusten perusteella keskimääräisistä saalismääristä per vuosi seuran alueella voidaan todeta, että kanaintuja on ammuttu 80-100 kpl, vesilintuja 60-70 kpl, pienpetoja ja tuholintuja noin 100 kpl. Seuran jäsenten muodostaman hirviseurueen saalismäärät ovat riippuneet luonnollisesti lupien määrästä, mutta koko historian aikana vain kaksi lupaa on jäänyt käyttämättä. Vuonna 1965, jolloin ensimmäinen lupa saatiin, ei tavattu ainuttakaan hirveä. Vuonna 1966 Tauno Helminen ampui seurueen ensimmäisen hirven. Vuosien saatossa on kuitenkin silloin tällöin jouduttu

antamaan ja pyytämään apua muilta seurueilta, jotta luvat olisivat tulleet käytetyiksi.

Kuten muissakin yhdistyksissä niin myös meillä valitut toimihenkilöt ovat hoitaneet tehtävänsä valitsijoidensa mielestä erittäin hyvin, koska he ovat saaneet hoitaa niitä keskimäärin melko kauan.

Puheenjohtajina ovat toimineet:

Esko O. Lahtinen ensimmäisenä 5 vuotta, ja sen jälkeen Niilo Jokinen 6 vuotta, Kalevi Nieminen 8 vuotta, Niilo Jokinen 2 vuotta. Nykyinen puheenjohtaja Eino Sällinen on toiminut vuodesta 1986 alkaen.

Seuran sihteereinä ovat toimineet Niilo Jokinen ensimmäisenä 4 vuotta, sitten Veli Tiihonen yhden vuoden, Tapani Lahtinen kolme vuotta ja jälleen Veli Tiihonen kahdeksan vuotta, Mauri Haarala kolme vuotta ja Ari Rautiainen vuodesta 1984 eteenpäin.

Rahastonhoitajan tehtävää ovat hoitaneet Jussi Hänninen viisi vuotta, Arvi Siikkonen kaksi vuotta ja Esa Höytiä kuusi vuotta. Atso Lähteenmäen tehtävänä rahaston hoito on ollut vuodesta 1978 alkaen.

Johtokunnassa ovat pisimpään istuneet Niilo Jokinen, Veli Tiihonen ja Esa Höytiä kukin reilut kaksi vuosikymmentä.

PÄHKINÄ PURATAVAKSI

Kuka omistaa seepran ????

Englantilainen asuu punaisessa talossa.
Ruotsalaisella on koira.
Kahvia juodaan vihreässä talossa.
Tanskalainen juo teetä.
Vihteä talo on oikealle valkoisesta.
Keltaisessa talossa ajetaan Volvolla.
Se, joka ajaa Ladalla, sillä on lintu.
Keskimmaisessa talossa juodaan maitoa.

Norjalainen asuu ensimmäisessä talossa.
Se, joka ajaa Mersedeksellä asuu kissan kanssa.
Hevosen naapurissa ajetaan Volvolla.
Saabin ajaja juo olutta.
Saksalainen ajaa BMW:llä.
Norjalainen asuu sinisen talon naapurissa.
Viiniä juodaan Mersedeksellä ajavan naapurissa.

Talon värit:	Juomat:	Kotieläimet:	Kansallisuus:	Automerkit:
Sininen	Kahvi	Lintu	Tanska	Mercedes
Vihreä	Maito	Hevonen	Englanti	Volvo
Keltainen	Viini	Koira	Norja	Lada
Valkoinen	Tee	Kissa	Ruotsi	Saab
Punainen	Kalja	Seepra	Saksa	BMW

Kun pähkinä on ratkennut soita Mikko Niemiselle puh. 814238.
Nopeimmalle vastaajalle yllätyspalkinto.

Tervetuloa kuntaan!

Edellisessä Jokihaaran kylätoimikunnan Uuraisten Portissa arvosteltiin kunnan kauppapolitiikkaa tonttiasioissa ja toivottiin jatkossa joustavuutta vastaavissa tilanteissa. Rakentavaa arvostelua otamme mielellämme vastaan. "Puolusteluna" kaupanteon vivahteisiin totean kuitenkin seuraavaa:

Uuraisten kunta teki vuonna 1989 35 kauppakirjaa, joista suurin osa koski asuntotontteja. Tämä on huomattava määrä näin pienessä kunnassa. Kaikki nämä kaupat teimme mielellämme ja toivomme, että uudet asukkaat viihtyvät hyvin kunnassamme. Emme ehkä kyenneet ilmaisemaan tyytyväisyyttämme kaikissa tilanteissa tarpeeksi näytävästi.

Kunnan kaupantekoa kuten myös muita toimia säätelevät lakien ja asetusten lisäksi ns. yleiset hallinnolliset periaatteet: tarkoitussidonnaisuuden-, objektiviteetti-, suhteellisuus-, yhdenvertaisuusperiaate. Varsinkin objektiviteettiperiaate (viranomaisen on toiminnassaan noudatettava puoluettomuutta ja asiallisuutta) on asia, jota yksityisen henkilön on vaikea ymmärtää käydessään kaupaa kunnan kanssa. Kun kaksi yksityistä tekevät maakauppaa, he voivat sopia asian hyvin monella tavalla. Kuntakin voi sopia kaupan monella eri tavalla, mutta niitä samoja tapoja on noudatettava

kaikissa kaupoissa. Tämän vuoksi kunta voi olla tiukkana pienessäkin yksityiskohdassa, koska muidenkaan kohdalla ei ole menetelty siten kuin yksittäinen ostaja haluaisi.

Kun myymme tontteja teemme useinkin selväksi, mitä palveluja kunkin tonttialueen läheisyydessä on tarjolla. Pieni kunta ei voi tarjota kovin monipuolisia palveluja, joten olisi tontinomistajien pettämistä lupailta sivukylille palveluja, jotka eivät ehkä toteudukaan.

Uudet asukkaat tuovat tuloja kunnalle, mutta uudet asuntoalueet myös maksavat. Pikaisen selailun tuloksena vuoden 1990 talousarviosta löytyy määrärahoja uusien alueiden kunnallistekniikkaan 1.200.000 mk. (320000 mk Jokihaaran Hankalan vesihuolto). Koska kunnan resurssit ovat suppeat, täytyy kasvun olla hallittua. Hallittu kasvu ei vastusta uusia asukkaita kuten allekirjoittanutta on väärin tulkittu.

Hankalan risteysalueen tontteja päästäneen myymään maaliskuun aikana, mikäli poikkeuslupa alueelle myönnetään. Alustavien tietojen mukaan sen pitäisi saapua kuntaan maaliskuun alkupäivinä.

Hyvää kevään jatkoa Jokihaaraan.

Toimituksen kommentti:

Kunnansihteerin mainitsema 320.000 mk Jokihaara/Hankala-vesihuoltomääräraha on tietävästi tarkoitettu vesiosuuskunnan perustamiseen Kangashäkin Puntavuoren tavoin. Summa tullaan perimään osakkailta kunnalle takaisin, joten kunnan markat ovat vain lainassa. Toisin on esim. kirkonkylän Hakkaraismäellä, missä vajaa kymmenen prosenttia kunnallistekniikan rakentamiskustannuksista palautuu kunnalle liittymismaksuina. Vesiosuuskunnat toimivat muutenkin perustamisen jälkeen omillaan, eivät kuten kirkonkylän pitkässä viemäriässä, missä jokainen käytetty vesilitra aiheuttaa kunnalle kaksinkertaisen kulun perittyihin maksuihin verrattuna. Eivätkö uudet asukkaat juuri Jokihaaran tai Puntavuoren kaltaisille alueille olekin kaikkein terve-tulleimpia?

Uuraisten veräjä/MN

Runo Keväälle

Täältä tullaan
Kevät huuteli
jäätäneitä sormia suuteli

Kultahiput maahan heitti
hopealla vuoret peitti

Tanssitteli järven jäitä
silitteli lasten päitä

Pisti talven säkkiin suureen
kukkasia korvan juureen

R.H

Juurilleen palannut

Kun kuljet Jokihaaran tietä Tikkakoskelle päin, et voi olla huomaamatta tien vasemmalla puolella olevia veistoksia.

Siellä Kekkosen Urkki seisoo suurimpana, kuin johtaja ikään

Kun katse kiintyy niihin enemmän, löytyy vielä paljon muitakin, etupäässä eläimiä. On karhuja, susia, kettuja ja monia lintuja

Myös ankkaperhe siellä asustaa.

Näiden veistosten takana seisoo melko uusi omakotitalo, jonka sisältä löytyy talon omistaja VEIKKO HOKKA

*Veikko, joka vietti lapsuus- ja nuoruusajan, täällä Jokihaarassa, oli jo siihen aikaan ahke-
ra tekemään, etupäässä maalaustöitä.*

*Monen seinää koristaakin Veken tekemä taulu. Kun utelen: "Missä hän sai varsinaisen kipi-
nän veistostenrustaamiseen?". Hän vastaa, että se alkoi Kokkolassa, sinne muutettuaan. Sieltähän se vaimokin sitten löytyi, joka on myös innolla mukana näissä harrastuksissa.*

*Sieltä Veken kiertokulku meni Toivakkaan. Leivän perässä kun on työtä tekävän juosta-
va. Toivakasta sitten tulikin siirto, tänne koti-
kylälle, neljä vuotta sitten.*

*Myös musiikki on Hokan pojan läheinen kave-
ri.*

*Kun istun sisällä viihtyisässä tuvassa, tuntuu
kuin olisin peräti musiikkikaupassa. On pia-
no, kolme hanuria, banjo, maniska, kantele
ym. ym. Aikoinaan minäkin ostin Veikolta
ensimmäisen kitaran, joka oli myös hänen
kättensä töitä.*

*Minun piti haastatella tätä talon isäntää enem-
minkin, mutta hän päs toikin hanurin minulle
ja otti toisen itselleen.*

*Sitten sitä oltiinkin jo musiikin maailmoissa,
joissa ei ole tilaa muille haasteille.*

*Että sellainen monitoimimies viettää eläke-
vuosiaan, täällä Jokihaarassa Hokanpellolla.
Eikä varmaan enää täältä lähde, kun on juu-
rilleen palannut.*

PL

Uuraisten Portin ensimmäisessä numerossa olleessa luottamushenkilö-
listassa oli virheitä. Julkaisemme nyt listan korjattuna.

Jokihaaralaiset viranhaltijat ja luottamushenkilöt:

(Lähde: Uuraisten kunnan-
virasto/kunnansihteeri)

Maire Maimanen	lomautakunnan sihteeri vs.
Arja Lähtenmäki	kanslisti
Sirpa Peltosalmi	työllisyysasiainhoitaja
Raija Lähteellä	sosiaalilautakunnan jäsen, nuorisolautakunnan varapuheenjohtaja koululautakunnan varajäsen, sosiaalivakuutus toimikunnan varajäsen
Aarne Lähteinen	kunnanhallituksen varajäsen
Esko Salmela	liikuntalautakunnan puheenjohtaja
Raili Henttonen	Höytiän koulun johtokunta
Seppo Laine	seutukaavaliitto kunnan edustaja
Eino Pirttimäki	sosiaalilautakunnan jäsen
Veikko Viinanen	tielautakunnan varapuheenjohtaja, lomautakunnan varajäsen
Reijo Pirkkanen	nuorisolautakunnan varajäsen, rakennuslautakunnan varajäsen
Reino Henttonen	rakennuslautakunnan jäsen, maanjakotoimitusten uskottu mies
Paavo Bärlund	tilintarkastajien puheenjohtaja
Seija Suuronen	kirjastolautakunnan varajäsen
Pekka Johansson	teknisen lautakunnan varajäsen
Mikko Nieminen	kunnanvaltuuston 2. varapj, Uuraisten Hakan taloyhtiökokousedustaja

Hiihtäjä 1990

Läksin tässä päivänä helmikuun, kiertämään kureran kansanhiihtolatua täällä Jokihaarassa. Otin oppaakseni Lähteelän Toivon, ikä 86 vuotta. Ei meinannut ensin lähteä, kun epäili keliä, joka lähenteli ns. lentokeliä. Vielä niitä näkee kunnon vanhoja hikilautoja, ajattelin, kun Topi veteli ter-
vapohjasukset rotanloukkusiteisiin. Taisi siinä mennä ukkovarvaskin samaan puristukseen, mutta siitä vaan sitten ladulle. Mukana olivat myös minun pojat Marko ja Sami, sekä Leon tyttö Riitta, varmistamassa ettei Topilta voimat lopu kesken. Jo ensimmäisen kilometrin jälkeen huomasin, ettei ainakaan Toivo meistä taida heikoin olla. Vilkaistuani taaksepäin, siellä tervasukset toivat miestä mukana, eikä hengityskään vielä pahemmin pihis-
syt. Parin kilometrin jälkeen sain sen verran etumatkaa, että ehdin virittää kameran, kun ukko taas sujautti ohi. Pysähdyimme kirjoittamaan nimet kansanhiihtovihkoon, Topi vaan jatkoi matkaansa pysähtymättä, kun ei tullut silmälasitkaan matkaan ja onhan niitä tullut nimiä jo siihen vihkoon tänä talvenakin. Niin se hiihtolenkki tuli kierrettyä, tosi kovassa seurassa. Kotiin hiihdellessä selkä hiessä, mietin, vieläkö meikäpoika hiihtelis tuolla iällä....TUSKIN.

PL

Viereinen kronikkaruno on tehty Jokihaaran Ky-
lähiihtojen syntyvaiheista, eli ensimmäisistä hiih-
doista, joskus seitsemänkymmenluvun lopulla.

Terveisiä kerhosta

Kun syksy-illat pimenivät ja puut pudottivat leh-
tensä, se oli merkki myös siitä, että oli aika aloittaa
kerhoillat. Syksystä-88 lähtien olemme kokoon-
tuneet torstaisin kerhon merkeissä kotiriimme Pih-
lajarinteelle. Ohjaajina ovat olleet kanssani Sirpa
Ekonen ja Hanna-Leena Mustonen. Kerholaisia
nimelistassa on ollut tänä vuonna 15, joista kym-
menkunta on ollut säännöllisesti mukana. Ker-
hoiltojen ohjelmaan sisältyy lauluja, Raamatun
kertomuksia, askartelua, leipomista j.n.e. Raama-
tun kertomusten avulla haluamme välittää tietoa
Jumalasta, joka voi antaa elämälle kestävän ja
turvallisen perustuksen. Asartelussa olemme
tehneet mm. nahkatöitä, käpykoristeita, peruna-
muotilla kuvioita kankaaseen, sekä maallaneet
lasipurkkeja. Välillä olemme leiponeet ihan oikei-
ta pullia ja kerran ovat popcornit rätsisseet kattilas-
sa. Joku aika sitten meillä oli piirustuskilpailu,

Muisto menneiltä lumilta

Tuli mieleen oiva tuuma,
jos pidettäisiin kyläkisat,
ikiomat hiihtokisat.
Tuopa vasta hyvä tuuma,
raha kassa karttumaan,
ja sillä kulut peittymään.
Ratamestarina toimi,
tuo Salos Manu oiva.
Jännitys vain tiheni,
kun kisapäivä läheni.
Kisapäivän aamuna,
väkeä kuin pipoa,
oli Salmelan pihalla.
Kohta alkoi koitos kova,
ei siinä armoa annettu,
eikä sitä pyydetty.
Siinä meni partasuuta urhoa,
meni naisellista suloutta,
oli pojan nappulaa,
sekä tytön pirpanaa.
Siellä syntyi Mietaa uus
kun Hanski huus,
mää oon kyky uus.
Kun vaan kesti loppuun asti,
niin hurraata huudettiin.
Ja lusikka käteen annettiin,
sekä nimi lehteen prääntättiin.
Nyt oli ilmassa sitä jotakin,
oli suuren urheilujuhlan tuntua.
Kylään oli saatu eloa,
se oli sitä elämän menoa.
Ne oli kovat kisat,
Jokihaaran Hiihtokisat.

E.S

jonka voittajaksi tuli suloinen koiran kuva. Kan-
kaanpainantaa apuna käyttäen tämä kuva on tar-
koitus painaa kerhopaitaan, jonka tekeminen on jo
aloitettu. Uimahalliretki ja tietokilpailu kuuluvat
välillä ohjelmaan. Uuraisten Helluntaiseurakun-
nan kerhonohjaajat järjestävät kerhoja 7:ssä eri
kohteessa. Lisäksi kesäisin ja myös talvikautena
viikonloppuisin on leirejä lapsille ja nuorille rau-
hallisen ja kauniin Kokkolammen rannalla sijait-
sevassa Leirikeskuksessa. Kerhoihin ja leireille
ovat tervetulleita kaikki Uuraisten lapset ja nuo-
ret. Myös Jokihaarasta toivotamme tervetulleeksi
uusia kerholaisia. Päätin nämä terveiseni kerhom-
me loppulauluun:

Nyt on kerho pidetty ja lähdeittävä on, Hei, hei,
heipä hei, nyt lähdeittävä on. Ensi viikon torstaina
taas uusi kerho on, Hei, hei, heipä hei, taas uusi
kerho on. Taivaan Isän varjellessa hyvä mennä on,
Hei, hei, heipä hei, nyt hyvä mennä on.

Kerhotapaamisiin Arja Mäkinen

Perinteiset
JOKIHAARAN

HIHDOT

18.3.1990 klo 13.00 alkaen

Taavetinmäessä
Sarjoja kaikenikäisille
ja kaikenkuntoisille

Kahvi- ja mehutarjoilu.
Lapsille hevosajelua.

Perinne-käsityökurssi

20-22.3.90 Iltaisin klo 18.00 alkaen.
Taavetinmäessä.
Opetellaan tuohi- ja päretöitä
Mäkisen pariskunnan johdolla.

Tervetuloa kaikki mukaan !

Lisätietoja:

Raija Lähteelä puh. 814220
tai
Mikko Nieminen puh. 814238

MARKKINAT

Tällä palstalla voivat lukijat ilmoitella muutaman rivin ilmoituksin halustaan ostaa, myydä, vaihtaa tai vaikkapa antaa lahjaksi ylimääräiseksi jäänyttä tavaraa.

MYYTÄVÄNÄ

Uusi Road Star autosteroyhdistelmä.
Paikalleen asennuskin järjestyy. Puh. 814238.

Upo Pesukarhu 2, noin 5 v. uusi.
Punainen ja nätti. Puh. 814238.

Työtä tarjolla

Talkoot Hankalan kentällä alkavat heti keväällä.

Seuraava lehti ilmestyy alkukesästä ja siihen tulevien juttujen ja ilmoitusten tulisi olla toukokuun loppuun mennessä kylätoimikunnan jäsenillä tai sitten lähiaikoina asennettavassa postilaatikossa Salmelan kaupalla.

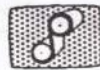
Rakentajat HUOMIO!

PVY lainaa työtarpeisiin betonimyllyjä, puskulevyä, kivikoukkua, peltojyrää, ym.
Liittymällä jäseneksi, saat tuntuvat alennukset konevuokriin.

Wanted

Uusia aktiivisia jäseniä mukaan kylätoimintaan.
Uudet ideat myös tervetulleita.

Julkaisuohjelmien ja -järjestelmien
käyttökoulutus ja konsultointi
Graafinen suunnittelu ja taittopalvelut

PainovalmiS Oy
Muurarintie 2 A 2, 40520 Jkl
Puh. 949 - 640 943 tai 941 - 641 983

Tämänkin lehden taittoi PainovalmiS.

KYLÄLÄISET

Keskitä ostoksesi meille –
niin säilyy kyläkauppa.

Me palvelemme teitä.

E. SALMELA
41210 Jokihaara, Puh. 814 103